

Šokující záběry! Proč chtějí volyňští Češi z Ukrajiny zpět domů? Podívejte se na fotky a pochopíte

<https://www.pokec24.cz/nezarazene/sokujici-zabery-proc-chteji-volynsti-cesi-z-ukrajiny-zpet-domu-podivejte-se-na-fotky-a-pochopite/>

11. 3. 2022

Volyně byla až do září 1939 pod kontrolou Polska. Masakr začal v březnu 1943 a dosáhl svého vrcholu v červenci téhož roku. Etnicko-politický konflikt, nazývaný Volyňská tragédie (polsky Rzez wołyńska), byl doprovázen v okrese Volyni-Podolí masivním vražděním především etnických polských civilistů a civilistů jiných národností včetně Ukrajinců. Členové Ukrajinské povstalecké armády, přezdívaní Banderovci, páchali zvěrstva, nad nimiž by užasl i středověký kat. Podívejte se do fotogalerie na archivní snímky...

Rozsáhlé etnické čistky začaly na Volyni, obsazené německými vojsky, na jaře roku 1943. Tyto zločiny nepáchali nacisté, ale militantní ukrajinští nacionalisté, kteří chtěli „očistit“ území Volyně od polského obyvatelstva. Obklíčili polské vesnice a kolonie a vraždili. Zabíjeli každého – ženy, starce, děti i kojence. Mrtvolý zavražděných Poláků pak pohřbili někde v poli, vyplenili jejich majetek a nakonec domy zapálili. Místo polských vesnic zbyly jen ohořelé ruiny.

Organizace ukrajinských nacionalistů (Banderovské hnutí) byly jednou z frakcí ukrajinských nacionalistů. Banderovci, vedení Stepanem Banderou, vraždili i Poláky, kteří žili ve stejných vesnicích s Ukrajinci. Bylo to ještě jednodušší. Malé skupiny OUN napadly spící vesnice, vešly do domů a zabily všechny Poláky. Mrtvé vesničany „špatné“ národnosti pak pohřbili místní. Tak bylo vyvražděno několik desítek tisíc lidí, jejichž jedinou chybou bylo jen to, že se nenarodili jako Ukrajinci a žili na ukrajinské půdě.

Desetitisíce umučených obětí

Během výzkumů „Mapa“ v Polsku bylo zjištěno, že v důsledku akcí, kterých se účastnily skupiny ukrajinských nacionalistů a někdy i místní ukrajinské obyvatelstvo, zahynulo na Volyni ne méně než 36 543 až 36 750 lidí, u nichž je známo jméno a místo úmrtí. Kromě toho badatelé spočítali 13 500 až 23 000 Poláků, u nichž nejsou jasné okolnosti jejich smrti. Několik výzkumníků hovoří o tom, že obětí masakru bylo asi 50 až 60 000 Poláků, v odborných diskusích o počtu obětí polští odborníci udávali rozmezí 30 až 80 tisíc.

Tyto hromadné vraždy byly skutečným masakrem. Představu o děsivé krutosti volyňské genocidy dokumentuje úryvek z knihy známého historika Timothy Snydera. „V prvním vydání novin UPA z července 1943 bylo slíbeno, že ‘hanebnou smrtí’ sejdou všichni Poláci, kteří zůstali na Ukrajině. UPA byl schopen splnit své hrozby. Během následujících dvanácti hodin, od večera 11. 7. 1943 až do rána 12. července, UPA zaútočil na 176 obcí... Podle četných svědeckých zpráv ukrajinští nacionalisté a jejich spojenci vypálili domy, postříleli nebo pochytali ty, kteří se snažili uniknout, a ty, které se podařilo chytit na ulici, zabili kosami

a vidlemi. Kostely, naplněné farníky, vypálili do základů. Přeživší Poláky zastrašovali a nutili je k útěku. Bandité vystavovali těla bez hlav, ukřižované, rozčtvrcené nebo rozpárané.“

Mučení na ulici pro pobavení davu

Dokonce i Němci byli ohromeni jejich sadismem – vypichování očí, rozpárání břicha a brutální mučení před smrtí bylo samozřejmostí. Genocida začala ve městech. Muži „špatné“ národnosti byli okamžitě převezeni do věznice, kde je později zastřelili. K násilí, páchanému na ženách, docházelo za bílého dne na ulicích pro pobavení publika a mezi Banderovci byla řada těch, kteří chtěli být „vpředu“ a aktivně se ho účastnit.

K prvnímu masakru došlo již 9. února 1943, kdy vstoupila banderovská banda Petra Netoviče, vydávající se za sovětské partyzány, do polské vesnice Parosle u Vladimírca v Rovenské oblasti. Rolníci již dříve partyzánům poskytovali pomoc, a tak je všele přivítali. Když se bandité dost nasýtli, začali znásilňovat ženy a dívky. Před zavražděním jim uřezali prsa, nos a uši. Mužům před smrtí uřezali pohlavní orgány. Dobíjeli je údery sekerou do hlavy. Bratrům Gorskovičovým, kteří se snažili zavolat na pomoc partyzány, rozpárali břicho, uřezali nohy a ruce, nasypali sůl na rány a nechali je zemřít na poli. Celkem bylo v této obci brutálně umučeno 173 lidí včetně 43 dětí.

Brutalita, z které mrazí

Během masakru polské obce Lipniki zahynulo 179 lidí včetně Poláků z okolí, kteří zde hledali útočiště. Byly to většinou ženy, starší osoby a 51 dětí do 14 let, čtyři ukrývající se Židé a jeden Rus. Zraněno bylo 22 lidí. Identifikováno bylo 121 polských obětí, obyvatel Lipniku. O život přišli i tři agresori. Z vesnice Volkovyja jednu noc Banderovci odvedli do lesa celou rodinu. Dlouho se jim posmívali, a když viděli, že je matka těhotná, rozpárali jí břicho, vytáhli z něj plod a do břicha jí natlačili králíka.

V ukrajinské vesnici Lozovuju, zabili během 1,5 hodiny více než 100 civilistů. V chatě Nasti Djagun bandité sekerou zabili tři syny a čtvrtému, čtyřletému Vladíkovi, usekli ruce a nohy. V Podjarkově umučila UPA 16. srpna 1943 dvě rodiny. Obětem vytrhali oči, udeřili je do hlavy, spálili jim ruce, pokusili se odříznout horní a dolní končetiny, měly spoustu bodných ran...

Nad „vynalézavostí“ vrahů zůstává rozum stát

V Polsku je Volyňský masakr velmi dobře znám. Historik **Timothy Snyder** uvádí ve své knize seznam zvěrstev, kterými ukrajinští nacisté masakrovali civilní obyvatelstvo:

zatloukání dlouhého a tlustého hřebíku do lebky
stažení kůže z hlavy i s vlasy (skalpování)
vyříznutí „orla“ na čelo (orel – znak Polska)
vypíchnutí očí
uříznutí nosu, uší, rtů, jazyka
propíchnutí dětí a dospělých kulem
probití hlavy tlustým drátem od ucha k uchu
podřezání hrdla a vytažení jazyka otvorem
vybití zubů a zlomení čelisti
roztržení úst od ucha k uchu

utěsnění úst při přepravě ještě živých obětí
 otočení hlavy naopak
 rozdrčení hlavy upnutím do svěráku a utažením šroubu
 odřezání úzkých proužků kůže ze zad či obličeje
 zlomení kostí (žebra, ruce, nohy)
 odřezání prsů ženám a nasypání soli do ran
 odsekání mužských genitálií srpem
 rozpárání břicha těhotné ženy bajonetem
 rozpárání břicha a vytažení střev dospělým i dětem
 rozpárání břicha těhotné ženě, vytažení plodu, vložení do břicha například živé kočky a zašití
 rozpárání břicha a nalití vařící vody
 rozpárání břicha, vložení kamenů dovnitř a vhození do řeky
 rozpárání břicha těhotné ženě a vložení rozbitého skla dovnitř
 vytrhání žil od rozkroku k chodidlům
 vložení rozžhaveného železa do pochvy
 vražení špičatého kůlu do pochvy a probití až do hrdla
 odříznutí přední části trupu ženy zahradním nožem od vagíny po krk a vytažení vnitřností
 pověšení obětí za vnitřnosti
 vložení skleněné láhve do pochvy nebo konečníku a její zlomení
 rozpárání břicha a nasypání dovnitř krmné směsi pro hladová prasata, která ji žrala s dalšími vnitřnostmi
 odříznutí nožem nebo odsekání rukou nebo nohou (nebo prstů na rukou a nohou)
 pálení dlaní na horké plotně
 přeríznutí trupu pilou
 posypání svázaných nohou žhavým uhlím
 přibití rukou hřebíky ke stolu a nohou k podlaze
 rozsekání celého těla sekerou na části
 přibití malého dítěte za jazyk ke stolu
 rozřezání dítěte nožem na malé kousky
 přibití malého dítěte bajonetem ke stolu
 zavěšení dítěte za mužské přirození ke klice
 rozdrčení kloubů na nohou a rukou dětem
 vhození dítěte do plamenů hořící budovy
 chycení dítěte za nohy a rozbití hlavy o zeď nebo troubu
 zavěšení ženy na strom vzhůru nohama a odříznutí prsou a jazyka, rozpárání břicha, vypíchnutí očí
 a odřezání kusů masa z těla nožem
 přibíjení malých dětí hřebíky ke dveřím
 zavěšení oběti hlavou dolů na strom a rozdělení ohně pod hlavou
 vhození dětí a dospělých do jámy a zaházení kameny
 vražení kůlu do břicha
 přivázání člověka ke stromu a střelba na něj jako do terče
 přivázání ženy za ruce a nohy ke dvěma stromům, rozpárání břicha a hrudníku
 vlečení matky se třemi dětmi po zemi, svázanými dohromady
 svázání několika lidí ostnatým drátem a polévání v mrazu studenou vodou
 zakopání člověka po krk do země a useknutí hlavy kosou
 roztržení těla pomocí koní
 roztržení člověka, přivázaného ke dvěma ohnutým napnutým stromům

tažení člověka po ulici lanem, uvázaným kolem krku
upálení člověka politého lihem
obložení člověka snopy slámy a upálení – tzv. Neronova pochodeň
napichování dětí na vidle a upálení v ohni
stažení kůže z těla a nalití inkoustu nebo vařící vody do ran
zavěšení na ostnatém drátu
přibíjení rukou k prahu domu...

Ukrajínští nacionalisté se hlásí k „odkazu“ teroristů

V Tarnopolu banderovci pověsili transparent s nápisem „Cesta k nezávislé Ukrajině“ a na každém stromě po obou stranách silnice vytvořili tzv. věnce ze zavražděných polských dětí. „Starší děti udusili a malé děti do jednoho roku vzali za nohy a udeřili hlavou o dveře – a hotovo, na vůz. Litovali jsme naše muže, že tak pracují celou noc, pak přes den do další vesnice a pak další noc do další vesnice, kde se lidé skrývali,“ prohlásil později při výslechu jeden z banderovců.

Na památku desetitisíců zmasakrovaných obětí banderovských band byl v Polsku postaven památník s nápisem: „Kdybych zapomněl na ně, můj Bože na nebi, zapomeň na mě.“ Je třeba důrazně připomenout, že se od roku 1992 za jejich nástupce označuje Kongres ukrajinských nacionalistů. Čekají snad „špatnou“ národnost na Ukrajině podobné hrůzy znovu?